

Дело С-10/10

Европейска комисия срещу Република Австрия

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на капитали — Възможност за приспадане на даренията, направени в полза на научноизследователски и образователни организации — Ограничаване на възможността за приспадане до даренията в полза на местни организации“

Заключение на генералния адвокат г-жа V. Trstenjak, представено на
8 март 2011 г. I - 5391

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 юни 2011 г. I - 5416

Резюме на решението

Свободно движение на капитали — Ограничения — Данъчно законодателство — Данък върху доходите — Възможност за приспадане на даренията, направени в полза на научноизследователски и образователни организации, ограничена до даренията в полза на местни организации

(членове 56 ЕО и 58 ЕО; член 40 от Споразумението за ЕИП)

Държава членка, която разрешава данъчно приспадане на даренията за научноизследователски и образователни организации само когато тези организации са установени на нейна територия, не изпълнява задълженията си по член 56 ЕО и по член 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство.

Всъщност, за да може национално данъчно законодателство, което прави разграничение между националните и установените в друга държава членка организации, да се счита за съвместимо с разпоредбите на Договора относно свободното движение на капитали, е необходимо различното третиране да се отнася до положения, които не са обективно сходни, или да е обосновано с императивно съображение от общ интерес. Освен това, за да бъде обосновано, различното третиране не трябва да надхвърля необходимото за постигането на целта, преследвана с разглежданата правна уредба.

Същевременно, от една страна, критерий за разграничаване на данъчнозадължените лица, който зависи единствено от мястото на установяване на получателя на дарението, по правило не може да се използва за преценка на обективното сходство на положенията и съответно за въвеждането на обективно разграничение между тях. От друга страна, макар че наистина насърчаването на научноизследователската и развойната дейност може да съставлява императивно съображение от общ интерес, национална правна уредба, която предоставя право на данъчно приспадане само за научноизследователската дейност в съответната държава членка, е в пряко противоречие с целите на политиката на Съюза в областта на научните изследвания и технологичното развитие. Въсъщност съгласно член 163, параграф 2 ЕО целта на тази политика е да се премахнат данъчните пречки пред сътрудничеството в областта на научните изследвания и в този смисъл тя не може да се осъществява чрез насърчаване на научноизследователската и развойната дейност на национално равнище.

(вж. точки 29, 35, 37 и 44
и диспозитива)